



ΝΕΑ ΑΝΑΤΟΛΗ

Προλετάριοι όλων των χωρών,
καταπιεζόμενα έθνη και λαοί ενωθείτε!



“Από τη στάχτη του θα
ξαναγεννηθεί το ΚΚΕ”
Ν. Ζαχαριάδης

ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ Κ.Ε ΤΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗ ΤΟΥ ΚΚΕ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΧΑΛΚΟΚΟΝΔΥΛΗ 35 ΤΗΛ.-ΦΑΞ 5232553 ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 19 ΙΟΥΝΗ 1998 ΑΡ. ΦΥΛ. 307 ΔΡΧ. 200

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΗΤΤΑ ΤΟΥ ΣΟΣΙΑΛΦΑΣΙΣΜΟΥ

Χρεωκοπία του τραμπουκισμού στα σχολεία

Η γενικευμένη και συντονισμένη επίθεση του σοσιαλφασισμού στα εξεταστικά κέντρα απο τελεί τη μεγαλύτερη ως τα τώρα απόπειρά του να επιβάλλει την πολιτική του δικτατορία στο λαό και στη χώρα. Αν αυτή η επίθεση, ιδιαίτερα εκείνη του πρωινού της 12 του Ιούνη με τα κνίτικα, τροτσκο-μ.λ και αναρχικά “τάγματα εφόδου” πετύχαινε το στόχο της, δηλαδή να ματαιώσει τις εξετάσεις σε λίγα ή έστω σε ένα εξεταστικό κέντρο, η χώρα θα έμπαινε στο δρόμο της σοσιαλφασιστικής τρομοκρατίας.

Γιατί από μια τέτοια στιγμή και πέρα το ψευτοΚΚΕ μαζί με τους κρυφούς και ανοιχτούς συμμάχους του θα μπορούσαν να επιβάλουν με τη βία ή να εμποδίσουν με τη βία οποιαδήποτε κυβερνητική πράξη, οποιασδήποτε κυβέρνησης. Κανένας νόμος δε θα μπορούσε να γίνει πράξη δίχως την έγκριση του Περισσού. Επιπλέον οι τραμπου-

κοι οπλισμένοι με το θράσος μιας νίκης θα ταλαιπωρούσαν και θα βιαιοπραγούσαν ενάντια σε κάθε πολίτη που θα κατήγγειλε τη γραμμή και την ταχτική τους.

Πραγματικά η πολιτική δημοκρατία στην Ελλάδα στις 12 του Ιούνη βρέθηκε στην κόψη του ξυραφιού. Πρέπει λοιπόν να εντοπίσουμε τους βασικούς λόγους πα-

ράγοντες που έδωσαν τη δυνατότητα στους σοσιαλφασίστες να διεκδικήσουν με τόσο μεγάλες πιθανότητες μια αποφασιστική πολιτική νίκη και να φτάσουν τόσο κοντά σ' αυτήν.

Το σκοτεινό επιτελείο της ρώσικης επίθεσης στην Ελλάδα δεν χτυπάει ποτέ αν δεν έχει εξασφαλίσει δύο αναγκαίους όρους: πρώτο, ένα μίνιμουμ κοινωνικού κινήματος και δεύτερον, και το πιο βασικό, μια μάξιμουμ πολιτική απομόνωση του αντίστοιχου τμήματος της αστικής τάξης στο οποίο συγκεντρώνουν την επίθεσή τους. Στην προκειμένη περίπτωση οι σοσιαλφασίστες είχαν εξασφαλίσει από τη μια μεριά μια μικρή, αλλά αρκετά φανατισμένη μάζα αναπληρωτών καθηγητών,

που αποτελούσε το “κινηματικό” άλλοθι της επίθεσής τους και από την άλλη είχαν σαν εχθρό την πιο απομονωμένη σε όλο το πολιτικό σκηνικό, φράξια του ΠΑΣΟΚ, τη φράξια του Αρσένη. Αποδείχτηκε εκ των υστέρων ότι η φράξια Σημίτη - Τσουκάτου άφησε τον Αρσένη στα νύχια του ψευτοΚΚΕ για να κατασπαραχθεί. (Σύμφωνα με το Βήμα της 14 του Ιούνη από την ομάδα χειρισμού κρίσεων που συστάθηκε από την κυβέρνηση για να αντιμετωπίσει την επίθεση, έλειπε και ο Τσουκάτος και ο Σκανδαλίδης, αντίθετα με ότι είχε γίνει στην επίθεση των τραμπουκων του ψευτοΚΚΕ στην Θεσσαλία).

Ήταν λοιπόν φανερό στους σοσιαλφασίστες ότι απέναντί τους

θα είχαν ουσιαστικά μόνο μια αστυνομία, δηλαδή μόνο κρατική βία δίχως πολιτική κάλυψη. Αυτή είναι μια ιδανική συνθήκη γι' αυτούς τους προβοκάτορες, αφού εύκολα έτσι μπορούν να εμφανίζουν τον εαυτό τους σαν επαναστατημένο λαό θύμα της αστυνομικής βίας, παρόλο που είναι οι ίδιοι που πραγματοποιούν την επίθεση. Αυτή η μέθοδος στηρίζεται στην πείρα που έχουν οι μάζες από τη βαθύτερη στρατηγική αντιδραστική φύση της αστυνομίας.

Η κλασική προοδευτική μορφή είναι ο εξεγερμένος λαός ενάντια στην αστική κρατική βία. Οι σοσιαλ-φασίστες χρησιμοποιούν

συνέχεια στη σελ. 2

Ο ΝΕΟΝΑΖΙΣΜΟΣ ΕΡΓΑΛΕΙΟ ΠΡΟΒΟΚΑΤΣΙΑΣ

Να συλληφθούν τα τέρατα της "Χρυσής Αυγής" και να τεθεί η συμμορία εκτός νόμου

Το χτύπημα των νεοναζιστών τραμπουκων της “Χρ. Αυγής” ενάντια σε ένα μέλος του ΝΑΡ ήταν το πιο βίαιο και δολοφονικό στη μαύρη ιστορία της δράσης αυτής της συμμορίας.

Μέσα στο φως της μέρας, μία “διμοιρία” οπλισμένων με ρόπαλα χιτλερικών, σε στρατιωτική συγκρότηση, ξυλοκοπούν μέχρι θανάτου και εξαφανίζονται μέσα σε δύο λεπτά, στέλνοντας τον Δ. Κουσουρή να χαροπαλεύει στο νοσοκομείο, μέχρι την ώρα που γράφονται αυτές οι γραμμές.

Ενώ λοιπόν για πρώτη φορά η

φασιστική βία του ναζισμού φτάνει στο επίπεδο της ανοιχτής δολοφονίας, βλέπουμε ταυτόχρονα το σκανδαλώδες φαινόμενο της πιο μεγάλης πολιτικής κάλυψης της “Χρ. Αυγής”, από τα πολιτικά κόμματα και τις οργανώσεις της “εξωκοινοβουλευτικής αριστεράς” που ηγήθηκαν στο λεγόμενο κίνημα των καταλήψεων στα σχολεία, ενάντια στο νόμο του Αρσένη και που ένας από τους ηγέτες αυτού του κινήματος ήταν ο Κουσουρής.

Τη γραμμή αυτής της κάλυψης την έριξε εξ αρχής το ψευτοΚΚΕ, όταν στην ανακοίνωση του

Γραφείου Τύπου του, όχι μόνο δεν αναφέρεται πουθενά η ναζιστική συμμορία σαν υπεύθυνη της δολοφονικής επίθεσης, αλλά επιχειρείται η επίθεση αυτή να παρουσιαστεί σαν συνέχεια των επιθέσεων των ΜΑΤ, σαν επίθεση δήθεν του παρακράτους που υπηρετεί την κυβέρνηση.

Στην ίδια κατεύθυνση κινήθηκε και το ΝΑΡ και η “Συντονιστική επιτροπή αγώνα ενάντια στον διαγωνισμό του ΑΣΕΠ”.

Για όλους αυτούς δεν υπάρχει στην δολοφονική επίθεση η “Χρ. Αυγή”.

Είναι χαρακτηριστική η ανα-

κοίνωση του ΝΑΡ, η οποία ρίχνει την ευθύνη στην κυβέρνηση και στη βία των ΜΑΤ, γράφοντας “πως η επίθεση είναι συνέχεια και κλιμάκωση της γενικότερης κατασταλτικής επίθεσης, της κρατικής βίας και της βιομηχανίας των συλλήψεων και διώξεων ενάντια στους αγωνιζόμενους εκπαιδευτικούς”.

Η ανάλυσή τους για τη δολοφονική επίθεση είναι η εξής :

Ο Κουσουρής είχε σταμπαριστεί από τα ΜΑΤ στην διάρκεια των διαδηλώσεων έξω από τα εξεταστικά κέντρα. Τα ΜΑΤ λοιπόν με τις διασυνδέσεις που έ-

χουν με τις παρακρατικές οργανώσεις έδωσαν εντολή σε αυτές να δράσουν. Έτσι το παρακράτος λειτούργησε για λογαριασμό του κράτους και σαν συνέχεια της βίας του, έξω από τα εξεταστικά κέντρα, με στόχο να σπάσει το “κίνημα των εκπαιδευτικών”. Γι' αυτό τώρα το βασικό είναι η καταδίκη της “κυβερνητικής πολιτικής του αυταρχισμού”.

Ακόμα και να δεχτεί κανείς αυτή τη λογική, παραμένει ένα σοβαρό ερώτημα.

Γιατί δεν αναφέρεται συγκεκριμένα στη σελ. 2

ΤΟ ΤΕΡΑΤΩΔΕΣ ΚΡΑΤΟΣ ΚΟΚΚΑΛΗ

Ο πόλεμος *Ελευθεροτυπίας* - Κόκκαλη, στον οποίο μπήκε και η *Καθημερινή* του Αλαφούζου στο πλευρό του Τεγόπουλου, έφερε στην επιφάνεια σε όλο του το μεγαλείο την αυτοκρατορία τέρας που έχει δημιουργήσει ο Κόκκαλης στηριζόμενος στη σκανδαλώδη προνομιακή του μεταχείριση από το Δημόσιο. Από την άλλη αποκάλυψε τον παρασιτισμό και τη διαφθορά αυτού του τέρατος που απομυζά το Δημόσιο και διαλύει την οικονομική ζωή της χώρας. Ο πράκτορας της Στάζι, και εκπρόσωπος των ρώσικων συμφερόντων στη χώρα, έχει καταφέρει με τη στήριξη του σοσιαλφασισμού να εξαρτήσει ως ένα βαθμό τεχνολογικά τον ΟΤΕ και να διεισδύσει στη μηχανοργάνωση των περισσότερων δημόσιων υπηρεσιών.

Με βάση την τεράστια οικονομική του δύναμη επιχειρεί να γίνει πολιτικός παράγοντας μέσα από τον Ολυμπιακό, βάζοντας την ΠΕΦΟ να στηρίζει τον υποψήφιο του Λαλιώτη στον Πειραιά, Φωτίου και τον υποψήφιο του ψευτοΚΚΕ στο Πέραμα Πατσιλινάκο.

Ο ΔΙΑΠΛΕΚΟΜΕΝΟΣ ΚΟΚΚΑΛΗΣ ΚΑΙ Ο "ΔΙΑΠΛΕΚΟΜΕΝΟΣ" ΤΕΓΟΠΟΥΛΟΣ

Εδώ πρέπει να ξεκαθαρίσουμε τον ορισμό της διαπλοκής. Για το σοσιαλφασιστικό μέτωπο ψευτοΚΚΕ-ΣΥΝ υπάρχει διαπλοκή όπου δεν υπάρχει Κόκκαλης, όπου στην οικονομική ζωή κυριαρχούν τα τμήματα του ευρωπαϊόφιλου ή του αναπτυξιακού κεφαλαίου της αστικής τάξης. Η πραγματικότητα είναι αντίστροφη. Ο μεγαλύτερος διαπλεκόμενος στην οικονομική και πολιτική ζωή της Ελλάδας σήμερα είναι ο Κόκκαλης, ο οποίος για άλλη μια φορά απολαμβάνει οικονομική στήριξη από τα κόμματα, με κάποιες παραφωνίες στο εσωτερικό τους (Κεφαλογιάννης, Καμμένος στη Ν.Δ.).

Θα εξετάσουμε σ' αυτό το σημείο πως διαπλέκεται ο Κόκκαλης.

Ο άνθρωπος που άνοιξε πρώτος τον δρόμο στον Κόκκαλη ήταν ο πράκτορας της Ρωσίας Παπανδρέου. Επί κυβερνήσεως Παπανδρέου, και με τη στήριξη του Α. Παπανδρέου, η Βάσω Παπανδρέου τσάκισε την ελληνική βιομηχανία παραγωγής ηλεκτρονικού τηλεπικοινωνιακού υλικού, την ΕΛΒΗΛ, μπλοκάροντας την ανάθεση της προμήθειας των ψηφιακών παροχών του ΟΤΕ υπέρ του Κόκκαλη. Η διείσδυση του πράκτορα Κόκκαλη ξεκίνησε με το τσάκισμα της ντόπιας βιομηχανίας. Από το 1981 έως το 1998, άλλαξαν κυβερνήσεις σ' αυτόν τον τόπο, αλλά ο Κόκκαλης παρέμεινε ακλόνητος. Η οικουμενική συνέχισε την αμαρτωλή σχέση ΟΤΕ - Κόκκαλη. Η κυβέρνηση Μητσοτάκη υπόγραψε τη σύμβαση για το "ΞΥΣΤΟ" αλλά αρνήθηκε πεισματικά να υπογράψει τη σύμβαση ανάθεση 1.100.000 ψηφιακών παροχών. Η κυβέρνηση Μητσοτάκη έπεσε όταν προσπάθησε να ιδιωτικοποιήσει τον ΟΤΕ, και ο ίδιος ο Μητσοτάκης κατάγγειλε τον Κόκκαλη σαν υπεύθυνο για την πτώση του. Η σύμβαση του Κόκκαλη υπογράφηκε τε-

λικά το 1994 επί κυβερνήσεως ΠΑΣΟΚ. Ο Ανδριανόπουλος τάραξε τα νερά το 1996 όταν με έγγραφη αναφορά του στον εισαγγελέα ζήτησε τη διερεύνηση της τελευταίας αυτής ανάθεσης, γιατί υπήρχαν καλύτερες προσφορές και γιατί ο Κόκκαλης ήταν χρεωμένος στον ΟΤΕ. Ο αντεισαγγελέας Εφετών Ζορμπάς ανέλαβε να εκκαθαρίσει δικαστικά τον Κόκκαλη, αλλά πριν προλάβει εκκαθαρίστηκε ο ίδιος από τον εκπρόσωπο του σοσιαλφασισμού στη δικαστική εξουσία Τζανακάκη, που έδωσε την υπόθεση στον δικό του Καραμπέλα. Αποτέλεσμα ήταν το πρόσφατο απαλλακτικό βούλευμα που άφηνε μάλιστα υπόνοιες δόλιας συμπεριφοράς για τους διώκτες του Κόκκαλη, οι οποίοι από κατηγοροί μετατράπηκαν σε κατηγορούμενοι! Το τελευταίο μεγάλο πακέτο ψηφιακού υλικού ύψους άνω 380 δις δόθηκε πρόσφατα σε Ιντρακόμ και Ζίμενς με τις περίφημες "προγραμματικές συμφωνίες".

Η κυβέρνηση Σημίτη με υπουργό Ανάπτυξης πάλι τη μοιραία Β. Παπανδρέου, άφησε τον Κόκκαλη να δικτυωθεί ακόμα περισσότερο μέσα στο Δημόσιο και στην οικονομική ζωή της χώρας. Ο Κόκκαλης είναι το ρωσόδουλο κεφάλαιο, το στήριγμα της ρωσόφιλης αστικής τάξης και της ρωσόδουλης φράξιας της στην οικονομία. Η κυβέρνηση Σημίτη, υποτακτική στο Λαλιώτη, με τη Β. Παπανδρέου να διατηρεί σκοτεινές σχέσεις με τον Κόκκαλη, δεν μπορεί παρά να βοηθά την ανάπτυξη του. Η κυριαρχία του Κόκκαλη οφείλεται στη στήριξη του από την οικουμενική εξουσία Λαλιώτη-ψευτοΚΚΕ-ΣΥΝ-καραμανλικής Ν.Δ. Σε αυτή την παρέα τελευταία προστέθηκε και το επίσης ρωσόφιλο ΔΗΚΚΙ. Το χτύπημα του Κόκκαλη και το πέταγμα του έξω από οποιονδήποτε τομέα της οικονομικής ζωής και κυρίως έξω από το Δημόσιο είναι καθήκον της πολιτικής δημοκρατίας στη χώρα.

Ας δούμε λοιπόν, που απλώνει τα πλοκάμια του το τέρας

Κόκκαλη:

Στον τομέα των τηλεπικοινωνιών: Η εταιρεία Ιντρακόμ έχει αναλάβει σχεδόν μονοπωλιακά τις προμήθειες του ΟΤΕ. Η Ιντρακόμ είναι η ναυαρχίδα του ομίλου Κόκκαλη, η εταιρεία που χρησιμοποιήθηκε για να αποκτήσει κύρος και υπόσταση ο Κόκκαλης στο εξωτερικό. Ο ΟΤΕ έκανε τον Κόκκαλη δεινθή επιχειρηματία.

Η Ιντρακόμ συμμετέχει σε ποσοστό 10% στην εταιρεία κινητής τηλεφωνίας Panafon, ενώ παράλληλα έχει παρουσία σε αρκετές χώρες της ανατολικής Ευρώπης με θυγατρικές όπως η Bulfon που έχει άδεια καρτοτηλεφώνων στη Βουλγαρία, η Intrainvest και η Intracom στη Ρουμανία, ενώ συμμετέχει σε πολλές εξαγωγικές δραστηριότητες του ΟΤΕ έχοντας το ρόλο του προμηθευτή υλικών.

Πρόσφατα, συμφώνησε με την αμερικάνικη εταιρεία "Northrop Grumman Corporation" την παραγωγή ηλεκτρονικών εξαρτημάτων του αμυντικού υλικού που προορίζεται για τα συστήματα του αεροσκάφους E-2C Hawkeye που θα παράγονται στις εγκαταστάσεις της. Έχει ήδη εξασφαλίσει συμμετοχή σε προγράμματα του ΝΑΤΟ, προφανώς χάρη στη ρωσόφιλη φράξια Κλίντον.

Στον τομέα της πληροφορικής: Η εταιρεία Ιντρασόφτ έχει αναλάβει τη μηχανοργάνωση των υπηρεσιών του Δημοσίου. Μέσα σε λίγα χρόνια έχει γίνει μία από τις μεγαλύτερες επιχειρήσεις του κλάδου, επειδή σ' αυτήν γίνονται όλες οι αναθέσεις.

Ενδεικτικά αναφέρουμε το πρόγραμμα μηχανογράφηση των Εφοριών Τaxis και την επεξεργασία των δηλώσεων ΦΜΑΠ, και του εντύπου Ε9 που ανατέθηκαν στην Ιντρασόφτ από το υπουργείο Οικονομικών.

Στον τομέα της υγείας: Η εταιρεία Medisoft δημιουργήθηκε πρόσφατα από τον Κόκκαλη σε συνεργασία με τον όμιλο επιχειρήσεων του Γ. Αποστολόπουλου. Θα ασχοληθεί με την ανάπτυξη, παραγωγή και εμπορία προϊόντων λογισμικού, την τηλεματική, την τηλεϊατρική και την ανάπτυξη πληροφοριακών συστημάτων μηχανοργάνωσης σε οργανισμούς υπηρεσιών υγείας.

Στον τομέα του αθλητισμού: Ο Κόκκαλης είναι πρόεδρος της ΠΑΕ Ολυμπιακός, μία θέση που διατηρεί ακόμα επίσης με την "ευγενική χορηγία" του κράτους, που προχώρησε σε ρύθμιση των χρεών της ΠΑΕ. Εώς το 2003 ο Ολυμπιακός θα πληρώνει σε μηνιαίες δόσεις των 30-50 εκατομμυρίων δραχμών το χρέος που δημιουργήθηκε στις αρχές της δεκαετίας

του 1990!

Η κοινοπραξία "Στιγμιαίο Λαχείο" στην οποία μετέχει κατά πλειοψηφία ο Κόκκαλης από το 1993 έχει αναλάβει τη διαχείριση του ΞΥΣΤΟ.

Η Ιντραλότ, εταιρεία του Κόκκαλη που δραστηριοποιείται στο χώρο των τυχερών παιχνιδιών ανάλαβε την ανάπτυξη του ΛΟΤΤΟ, ενώ διεκδικεί την ανάληψη της διοργάνωσης του Αθλητικού Στοιχίματος που προγραμματίζει ο ΟΠΑΠ.

Ο κύκλος εργασιών της εταιρείας Ιντρακόμ, το πρώτο εξάμηνο του 1998 θα κυμανθεί στα 40 δισεκατομμύρια δρχ. έναντι 23 δις που ήταν το αντίστοιχο εξάμηνο του 1997 (αύξηση 73,9%). Στις επιχειρήσεις του Κόκκαλη απασχολούνται σήμερα περίπου 3.500 άτομα με πρόβλεψη να δημιουργηθούν άλλες 1.500 νέες θέσεις εργασίας την προσεχή πενταετία.

Δεν είναι ο Τεγόπουλος λοιπόν που τράφηκε και γιγάντωσε από τη σχέση του με το κράτος, αλλά ο Κόκκαλης.

ΨΗΦΙΑΚΗ ΤΗΛΕΟΡΑΣΗ-ΑΘΛΗΤΙΚΟ ΣΤΟΙΧΗΜΑ-ΟΤΕ ΜΟΛΔΑΒΙΑΣ ΕΝΑ, ΔΥΟ, ΤΡΙΑ, ΠΟΛΛΑ ΣΚΑΝΔΑΛΑ ΚΟΚΚΑΛΗ

Η λειτουργία ψηφιακής τηλεόρασης στην Ελλάδα, έγινε η αιτία για να ξεκινήσει η *Ελευθεροτυπία* την εκστρατεία ενάντια στον Κόκκαλη. Δεν ήταν όμως ο Τεγόπουλος που έριξε το γάντι.

Η κυβέρνηση Σημίτη εκμεταλλευόμενη την ευκαιρία που της δινόταν από την ευρωπαϊκή νομοθεσία άνοιξε το δρόμο για τη λειτουργία ψηφιακής τηλεόρασης στην Ελλάδα από ιδιώτες και κάλεσε κάθε ενδιαφερόμενο που είχε τις απαραίτητες τεχνικές γνώσεις, τις υλικές και οικονομικές προϋποθέσεις να εκδηλώσει το ενδιαφέρον του. Τα κανάλια MEGA και FILMNET δήλωσαν υποψηφιότητα για χορήγηση σχετικής άδειας. Στο MEGA συμμετέχουν οι Τεγόπουλος, Λαμπράκης, Μπόμπολας και Βαρδινογιάννης. Όλα φαίνονταν να κυλούν ομαλά, με τη διαφορά ότι ο Κόκκαλης δεν ήταν έτοιμος για ψηφιακή και ήταν ανεπίτρεπτο στο κράτος Κόκκαλη, να υπάρχει ένα πανίσχυρο MEGA στον τομέα της ψηφιακής. Έτσι το όλο νομοσχέδιο έχει μπλοκαριστεί γιατί το σοσιαλφασιστικό μέτωπο απεφάνθη ότι πρέπει να μην επιτραπεί η δημιουργία μονοπωλίων σ' αυτόν τον τομέα, για να μη δυναμώσουν τα "διαπλεκόμενα". Ο σοσιαλφασισμός έτσι καθιερώνει παντού το μονοπώλιο Κόκκαλη.

Φαίνεται ότι οι "ρώσοι" βρή-

καν τελικά τη φόρμουλα για να αποκλείσουν MEGA και FILMNET από την ψηφιακή. Η άδεια για την ψηφιακή θα χορηγείται υπό τον όρο ότι οι ιδιοκτήτες τηλεοπτικών καναλιών που έχουν επίγειες συχνότητες θα παραιτηθούν από αυτές. Αυτό βέβαια ευνοεί όσους δεν έχουν επίγειες συχνότητες. Έτσι, η κύρια σύγκρουση Τεγόπουλου-Κόκκαλη έκλεισε με τη νίκη του Κόκκαλη και την ήττα των "διαπλεκόμενων".

Δεν ήταν όμως μόνο στον τομέα της ψηφιακής που ο Κόκκαλης έκανε επίθεση. Στη διάρκεια αυτής της σύγκρουσης, ο Κόκκαλης πήρε από την *Ελευθεροτυπία* τον Αθανασιάδη, που έγραφε τη γνωστή στήλη της *Μαύρης Τρύπας*, και τον χρησιμοποίησε για την έκδοση του περιοδικού του Ολυμπιακού *Πρωταθλητής*.

Ο Τεγόπουλος στη συνέχεια χτύπησε το σκάνδαλο της ανανέωσης της σύμβασης του Ξυστού, για το οποίο έχουμε γράψει αναλυτικά στη *Νέα Ανατολή*. Με τελευταία γνωμοδότηση του Νομικού Συμβουλίου δέχτηκε την ανανέωση της σύμβασης Κόκκαλη που έκανε ο υφυπουργός Οικονομικών Δρυσ με τη μορφή της τροποποίησης. Έτσι ο Κόκκαλης θα συνεχίσει να εκμεταλλεύεται το Ξυστό, χωρίς να επιτρέπει στο Δημόσιο ουσιαστικό έλεγχο.

Τελευταία έχει έρθει στην επιφάνεια το σκάνδαλο της διοργάνωσης του "Αθλητικού Στοιχήματος" του ΟΠΑΠ, με την *Ελευθεροτυπία* να πρωτοστατεί κι εδώ στην αποκάλυψη των στοιχείων του σκανδάλου. Το Αθλητικό Στοιχίμα είναι παιχνίδι του ΟΠΑΠ ανάλογο με το ΠΡΟΠΟ. Τρία είναι τα σημεία που δημιουργούν το σκάνδαλο στην υπόθεση του Αθλητικού Στοιχήματος: Το πρώτο είναι ότι υπήρχε προηγούμενη αλληλογραφία μεταξύ ΟΠΑΠ και της Ιντραλότ του Κόκκαλη, με την οποία ουσιαστικά συνδιαμορφώθηκαν οι όροι της ανάθεσης ώστε αν ανταποκρίνονται στις δυνατότητες Κόκκαλη. Το δεύτερο είναι ότι δεν υπήρχε κάποια ουσιαστική ανάγκη για συμμετοχή ιδιώτη ως συνεταίρο του ΟΠΑΠ στο Αθλητικό Στοιχίμα. Η ρύθμιση έγινε αποκλειστικά για όφελος του Κόκκαλη, χωρίς να υπάρχει όφελος για το Δημόσιο. Το τρίτο είναι ότι υπάρχει ασυμβίβαστο για τον Κόκκαλη αφού είναι πρόεδρος ΠΑΕ. Αυτό οι Βενιζέλος και Φούρας που είναι συναρμόδιοι για την υπόθεση το αντιμετώπισαν ως εξής: Διαβεβαίωσαν ότι δεν θα συμμετέχουν ελληνικές ομάδες στο

συνέχεια στη σελ. 5

Οι τραμπουκισμοί στο λαό στις 12 Ιούνη

Ο "ΚΙΝΗΜΑΤΙΚΟΣ" ΜΙΚΡΟΑΣΤΙΣΜΟΣ ΔΙΑΒΑΙΝΕΙ ΤΟ ΡΟΥΒΙΚΩΝΑ ΤΟΥ ΣΟΣΙΑΛΦΑΣΙΣΜΟΥ

Η μεγάλη μάχη της 12 του Ιούνη χάραξε πιο βαθιά από κάθε άλλη φορά τα δύο στρατόπεδα στην Ελλάδα.

Από τη μια το στρατόπεδο της δημοκρατικής νομιμότητας και της προόδου. Από την άλλη το στρατόπεδο του σοσιαλφασισμού. Αυτοί που μπήκαν στο δεύτερο στρατόπεδο στις 12 του Ιούνη οδηγούνται σε μια οριστική ρήξη με το λαό. Πολύ δύσκολα ένας δημοκράτης θα μπορούσε να σταθεί δίπλα και ακόμα χειρότερα να χαιρετήσει τους χυδαίους τραμπουκισμούς και τις εξευτελιστικές χειρονομίες απέναντι στην αληθινή άμαχη μάζα, απέναντι σε αυτό που με γενικό τρόπο ονομάζουμε λαό, τους υποψήφιους του ΑΣΕΠ.

Ασφαλώς στο σοσιαλφασιστικό στρατόπεδο δεν μπήκαν όλοι με τον ίδιο τρόπο και δεν ήταν όλοι φασίστες. Είναι άλλο πράγμα ο έμπειρος κνίτης τραμπούκος του ψευτοΚΚΕ ή του ΣΥΝ, που είναι οπαδός των ταγμάτων εφόδου του Ρεμ, διεφθαρμένος ως το μεδούλι, άλλο ο διαρρήκτης του ΜΑ-ΚΚΕ που είναι μικροαστός, άλλο ο ΚΚΕ(μ-λ), ο ΟΣΕτζής, ο Α/Συνέχεια, και ο μέσος ΝΑΡίτης που είναι οι κληρονόμοι του αντιδραστικού τροτσκισμού, οι οποίοι είναι διατεθειμένοι να βοηθήσουν τη σοσιαλφασιστική πολιτική δικτατορία χωρίς να είναι όλοι έτοιμοι να πάνε ως τις πιο ακραίες συνειδήσεις της, και είναι άλλο, τέλος, ο "κινήματις" μικροαστός ρομαντικός φορμαλιστής που τον συναντάμε στην Κίνηση ή στην ΑΚΟΑ ή στις παρυφές του ΣΥΝ, ή στους γενικά παροπλισμένους και ανεξάρτητους "τέως" που κάθε τόσο ενθουσιάζονται από κάθε νέα "επανάσταση" που κηρύσσει ο Περισσός, και μετά απογοητεύονται και ξαναπέφτουν σε συλλογή. Από τη συγκεκριμένη πολιτική άποψη όλοι αυτοί έκαναν την ίδια ζημιά, αφού μπήκαν αντικειμενικά κάτω από την καθοδήγηση του Κολοζόφ. Μάλιστα οι καλύτεροι από αυτούς έκαναν τη μεγαλύτερη ζημιά, γιατί έδωσαν νέο αίμα, ευρύτητα και κάποιο κύρος στον άθλιο και απομονωμένο στρατό των παλιών τραμπούκων. (Μιλάμε ως εδώ για τον πολιτικό σοσιαλφασιστικό στρατό της 12 του Ιούνη και όχι για τη μοναδική κοινωνική του πτέρυγα που ήταν οι αναπληρωτές).

Όμως από την άποψη της πολιτικής στρατηγικής, ενδιαφέρει πολύ το δημοκρατικό στρατόπεδο και τους κομμουνιστές η ανάλυση των όρων κάτω από τους οποίους όλοι αυτοί βρέθηκαν μαζί στο άγριο πανηγύρι. Κι αυτό γιατί τώρα περισσότερο από ποτέ είναι αναγκαία η πάλη για την απομόνωση του σκληρού πυρήνα των σοσιαλφασιστών από μια πιο ενδιάμεση πολιτικά και ευρύτερη αριθμητικά μικροαστική μάζα που μπορούν να επηρεάζουν και να χρησιμοποιούν στην πρώτη γραμμή της εφόδου τους.

Γι' αυτούς τους τελευταίους η φασιστική βία που άσκησαν στους διαγωνιζόμενους και τους επιτηρητές είναι βία σε απεργοσπάστες ή βία στους βοηθούς των ΜΑΤ.

Τους είναι αδύνατο να καταλάβουν ότι οι ίδιοι είναι τμήμα ενός άλλου κατασταλτικού μηχανισμού δηλαδή των ΚΝΑΤ και, επίσης, ότι είναι οι ίδιοι που έχουν την πολιτική και ιδεολογική γραμμή των απεργοσπαστών, δηλαδή της μειοψηφίας που συγκρούεται με τα γενικότερα συμφέροντα, αλλά και τις διαθέσεις της εργατικής τάξης. Ιδιαίτερα ο μικροαστός έχει δουλευτεί χρόνια από το ψευτοΚΚΕ να βλέπει κύρια στα ΜΑΤ το φασισμό και όχι στις δυνάμεις που επιτίθενται στον κοινοβουλευτισμό από τη μεριά του αναδυόμενου φασιστικού μηχανισμού βίας. Οι μικροαστοί φορμαλιστές είναι αδύνατο να συλλάβουν τους λόγους που έκαναν το χιτλερισμό να περάσει από μια περίοδο παρανομίας και μαχητικής σύγκρουσης με τη Δημοκρατία της Βαϊμάρης και τους κατασταλτικούς της μηχανισμούς, πριν έρθει στην εξουσία. Η "νέα τάξη" πρέπει υποχρεωτικά να αναδυθεί μέσα από τη σύγκρουση με την "παλιά τάξη" της παρακαμασμένης αστικής δημοκρατίας. Μόνο αυτή την πορεία άλλωστε μπορούν να καταλάβουν σαν επαναστατική τα φανατικά και τσακισμένα μικροαστικά στρώματα που στηρίζουν κάθε ναζισμό στην πορεία του προς την εξουσία. Αυτό το μίσος του παλιού αστικού κόσμου είναι που τους τυφλώνει και υποστηρίζουν κάθε καινούργια φόρμα, ακόμα και την πιο σάπια αυτού του παλιού κόσμου, αρκεί αυτή να διακηρύσσει τη ρήξη με αυτόν τον κόσμο. Αυτή είναι η φασιστική αντιστροφή.

Ας έρθουμε πάλι στη συγκεκριμένη περίπτωση και ας δούμε πως δουλεύει η αντιστροφή στην περίπτωση της μάχης των εξετάσεων. Οι διαγωνιζόμενοι και οι επιτηρητές στη συγκεκριμένη περίπτωση έκφραζαν τη γενική αντίληψη και θέληση του λαού υπέρ του ελέγχου, της αξιολόγησης και της επιλογής των καθηγητών. Η κατάργηση της επετηρίδας είναι τμήμα αυτής της διαδικασίας. Για το λαό οι καθηγητές είναι ένας μηχανισμός τους κράτους, ουσιαστικά της άρχουσας τάξης που ελέγχει, αξιολογεί και επιλέγει τους μαθητές, τα παιδιά του. Καταλαβαίνουν τελείως ότι αυτός ο μηχανισμός πρέπει να ελέγχεται και ο ίδιος με τη σειρά του γιατί αλλιώς θα διαφθειρόταν απόλυτα.

Ο σοσιαλφασισμός όμως δεν ενδιαφέρεται για τη γενική θέληση του λαού. Τον ενδιαφέρει μόνο η τυπική θέληση των σφραγίδων που ελέγχει ή που κατασκευάζει. Πάλι πουλάει φόρμα στους μικροαστούς. Τους λέει: Η ΟΛΜΕ αποφάσισε ότι ο διαγωνισμός είναι άκυρος, το ίδιο αποφάσισαν οι αδιόριστοι, οι αναπληρωτές κ.λπ. Ο λαός γι' αυτούς είναι οι συνδικαλιστικές σφραγίδες που διοικούν. Τι τους νοιάζει ότι ΚΑΜΙΑ γενική συνέλευση δεν αποφάσισε αποκλεισμό των ΕΛΜΕ; Τι τους νοιάζει ότι ακόμα και οι συνελεύσεις των ΕΛΜΕ που αποφάσισαν υπέρ της διατήρησης της επετηρίδας ήταν εντελώς άμαζες; Και πώς να μην ήταν άμαζες αφού η ηγεσία της ΟΛΜΕ συντρίφτηκε ηθικά στα μάτια της τεράστιας πλειοψηφίας των καθηγητών από το περσινό απατεωνίστικο, τυχοδιωκτικό κίνημα για τις αυξήσεις, οπότε άρχισε να ασκεί τη χειρότερη δικτατορία κατά των "διαφρονούντων" μέσα στις γενικές συνελεύσεις;

Αλλά οι μικροαστοί "αγωνιστές" ούτε τις ξέρουν αυτές τις λεπτομέρειες ούτε ενδιαφέρονται να τις μάθουν. Γι' αυτούς η αριστερή γραμμή είναι η απεργία έστω και η πιο απατεωνίστικη, έστω και σαν απόφαση της πιο αισχρής μειοψηφίας ενάντια στη γενική θέληση ενός κλάδου, και βέβαια όλου του λαού, που σύσσωμος το '97 ήταν αντίθετος στη συνέχιση της απεργίας της ΟΛΜΕ. Αυτά δεν ενδιαφέρουν. Ενδιαφέρει η φόρμα. Αρκεί να είναι μια "δικτατορία της αριστεράς" και είναι ευλογημένη. Αυτός είναι ο σοσιαλφασισμός της φόρμας πριν γίνει ταξικά συνειδητός. Τώρα ενδιαφέρει να νικήσει το "κίνημα" υπέρ της επετηρίδας, το "κίνημα" κατά των εξετάσεων. Για ένα δημοκράτη με λάθος γραμμή το κίνημα κατά των εξετάσεων θα είχε τελειώσει όταν 45.000 άνθρωποι, ενάντια στη θέληση μερικών θλιβερών ΟΛΜΕτζήδων, που είχαν τότε μαζευτεί στις Νομαρχίες για να εμποδίσουν τις αιτήσεις, **αποφάσισαν ότι θέλουν να συμμετέχουν στον διαγωνισμό.** Αυτός είναι πολύς κόσμος και αποτελεί ένα ακαταμάχητο κριτήριο για ένα δημοκράτη συνδικαλιστή. Το πολύ να δοκιμάσει λίγη προπαγάνδα ακόμα κατά του διαγωνισμού, αλλά ποτέ δε θα διανοείτο να τον εμποδίσει με τη βία.

Για τον σοσιαλφασισμό δεν υπάρχει πρόβλημα ούτε εδώ. Διαπιστώνει ότι οι 45.000 "καθυστερημένοι", "απολίτικοι", "δεξιοί" κ.λπ. πέφτουν σαν τα όρνεα να φάνε τις θέσεις των 18.000 αναπληρωτών, οπότε απέναντί τους όχι μόνο επιτρέπεται αλλά επιβάλλεται η βία. Εκείνη τη στιγμή ο σο-

σιαλφασισμός μετατοπίζεται από το γενικό "κίνημα των αδιόριστων" στο ειδικό "κίνημα των αναπληρωτών". Στην ουσία το "κίνημα των αδιόριστων" έχει χρεωκοπήσει από την αρχή αφού οι αδιόριστοι έχουν γενικά αντιμαχόμενα ανάμεσά τους συμφέροντα. Οι μεγαλύτεροι σε ηλικία καθηγητές έχουν συμφέρον από την επετηρίδα, οι μικρότεροι έχουν συμφέρον από το διαγωνισμό. Αλλά η γενική κίνηση των πραγμάτων είναι τέτοια ώστε όσο περνάνε τα χρόνια να μεγαλώνει ο αριθμός των μακρινών της επετηρίδας, (δηλαδή των νέων αποφοίτων των ΑΕΙ) σε σχέση με τους κοντινούς. Δηλαδή η γενική κίνηση της μάζας των αποφοίτων είναι υπέρ της κατάργησης της επετηρίδας ανεξάρτητα που αυτό είναι και υπέρ των μαθητών που εξασφαλίζουν με το διαγωνισμό σχετικά καλύτερους σε γνώσεις και απόλυτα νεότερους σε ηλικία καθηγητές.

Το "κίνημα των αναπληρωτών" είναι τελικά το μόνο πρακτικό κοινωνικό κίνημα που πάνω του μπορεί να στηριχτεί ο καθαρά πολιτικός σοσιαλφασιστικός στρατός για να εξασφαλίσει ένα δημοκρατικό άλλοθι για τη βία που ετοιμάζεται να ασκήσει κατά των 45.000 ανθρώπων. Όμως οι αναπληρωτές δεν είχαν κανένα ζωτικό λόγο να πάρουν θέση υπέρ της διατήρησης της επετηρίδας, δηλαδή να πάρουν μια αντιδραστική - γραφειοκρατική, παράλογη και αντιπαθητική στην πλατιά μάζα του πληθυσμού θέση. Οι αναπληρωτές, αν είχαν δικιά τους συνδικαλιστική έκφραση και δεν ήταν καπελωμένοι από την αρχή από τα τσιράκια του ψευτοΚΚΕ, του ΣΥΝ και της εξωκοινοβουλευτικής ουράς τους, θα αποδέχονταν την κατάργηση της επετηρίδας, και θα ζητούσαν παράλληλα για τους ίδιους τις πιο ευνοϊκές μεταβατικές διατάξεις. Θα απαιτούσαν δηλαδή να μη συμμετέχουν στους διαγωνισμούς, αλλά να προσληφθούν ΟΛΟΙ στη διάρκεια μιας αρκετά παρατεταμένης μεταβατικής περιόδου. Αυτό το αίτημα θα γινόταν αναγνωρητό από τους πάντες για έναν κυρίως λόγο: γιατί οι αναπληρωτές είναι οι μόνοι μη μόνιμοι καθηγητές που έχουν οργανώσει πρακτικά τη ζωή τους πάνω στην βεβαιότητα της πρόσληψής τους. Κάθε αγώνας τους που θα βασιζόταν σ' αυτή τη στάση θα ήταν δίκαιος και συμπαθής στο λαό, αλλά και ολότελα αποδεκτός από τους υποψήφιους του ΑΣΕΠ. Άλλωστε στην ουσία αυτές οι μεταβατικές διατάξεις είχαν ήδη προβλεφθεί για τους αδιόριστους γενικά. Το μόνο που έμενε στους αναπληρωτές ήταν να τις επεκτείνουν ποσοτικά και να ζητή-

σουν απόλυτη κάλυψη για τους ίδιους.

Αλλά οι σοσιαλφασίστες καθοδηγητές τους δεν ήθελαν να εξασφαλίσουν πρόσληψη για τους αναπληρωτές, αλλά μόνο έναν στρατό απελπισμένων. Έτσι εξ αρχής σαμπόταραν κάθε διαπραγμάτευση με το Υπουργείο που δε θα αμφισβητούσε την επετηρίδα και μάντρωναν τους αναπληρωτές στο μαύρο τους μέτωπο. Με λίγα λόγια απέναντι στους αναπληρωτές λειτούργησαν κυρίως σαν προβοκάτορες. Τύποι σαν το Χαλιωρή τους εξασφάλισαν το πολύτιμο άλλοθι και ένα μικρό κοινωνικό στρατό που τον γύμνασαν με τα σπασίματα στα γραφεία του ΠΑΣΟΚ και την απόπειρα "μπούκας" στο Ζάπειο πριν τη μεγάλη μάχη της 12 του Ιούνη.

Πραγματικά κανείς από τους 45.000 υποψήφιους δε συμμετείχε στην αρπαγή των θέσεων των αναπληρωτών. Αν συμβεί τελικά αναπληρωτές να χάσουν τη δουλειά τους, γι' αυτό θα είναι κυρίως υπεύθυνοι οι προβοκάτορες που τους χρησιμοποίησαν.

Όμως η συνείδηση των μικροαστών "κινήματις" που ακολούθησαν τους σοσιαλφασίστες στο πραξικόπημα της 12 του Ιούνη δε φημίζεται για τη διεισδυτική της ματιά στο βάθος των κοινωνικών κινήματων, αλλά για τον τυφλό τρόπο με τον οποίο εντάσσονται στους "κοινωνικούς" πολέμους που κηρύσσει το ψευτοΚΚΕ και ο ΣΥΝ. Η σύγκρουση με την αστυνομία ερισφραγίζει στα μάτια τους την ορθότητα και την επαναστατικότητα του στρατοπέδου τους. Ειδικά όταν πρόκειται για μικροαστικά στρώματα δίχως καμία αριστερή ακτινοβολία όπως είναι αυτά των καθηγητών, των τραπεζοϋπαλλήλων, ή ακόμα χειρότερα όταν πρόκειται για πλούσιους αγρότες, η συμμετοχή στο επαναστατικό στρατόπεδο δεν κρίνεται από το δίκιο του ίδιου του "κινήματος", αλλά από τη βία της αστυνομίας εναντίά του. Κανένας αναρχικός που σέβεται τον εαυτό του δε θα συμμετείχε με κέφι σε ένα στρατό υπό την ηγεσία των "ρεφορμιστών" της ΟΛΜΕ σε μια διαδήλωση ρουτίνας. Όμως αυτόματα η σύγκρουση με τα ΜΑΤ μετατρέπεται σε "επαναστατική".

Ο Περισσός δε διάλεξε τυχαία να κατευθύνει τα πυρά του στα ΜΑΤ και όχι στους υποψήφιους του ΑΣΕΠ. Ο μικροαστικός στρατός δεν έχει ρυθμιστεί στο να μισεί υποψήφιους του ΑΣΕΠ αλλά ΜΑΤ. Αλλά και ο λαός αντιπαθεί γενικά την αστυνομία από τους παλιούς και νέους δεσμούς της με κάθε λογής φασισμούς, αλ-

ΤΟ ΤΕΡΑΤΩΔΕΣ ΚΡΑΤΟΣ ΚΟΚΚΑΛΗ

συνέχεια από τη σελ. 4

Στοίχημα. Όμως, από τη μια ο αποκλεισμός αυτής της συμμετοχής για να χωράει ο Κόκκαλης στο παιχνίδι θα μειώσει τον τζίρο του ΟΠΑΠ, από την άλλη, η φύση του παιχνιδιού επιβάλλει τη συμμετοχή των ελληνικών ομάδων. Χρήσιμο είναι να αναφέρουμε εδώ ότι ούτε οι ομάδες, ανεξάρτητα από το αν θα συμμετέχουν τελικά, ούτε οι αθλητικοί οργανισμοί θα παίρνουν ποσοστό από το Αθλητικό Στοίχημα σε αντίθεση με τη μέχρι τώρα πρακτική που ακολουθείται στο ΠΡΟΠΟ, για να καταλήγουν περισσότερα χρήματα στο πουργί του Κόκκαλη. Οι δε εμπλεκόμενοι υπουργοί υπερασπίζονται μέχρι τελικής πτώσεως τα συμφέροντα Κόκκαλη. Τη στιγμή που πέρασε το ΕΥΣΤΟ είναι δύσκολο να φανταστεί κανείς ότι θα μπλοκαριστεί το "Αθλητικό Στοίχημα".

Στον πόλεμο που άνοιξε ο Τεγόπουλος, μπήκε και η Καθημερινή του Αλαφούζου δημοσιεύοντας το σκάνδαλο με τις διαπραγματεύσεις για την αγορά ποσοστού του ΟΤΕ Μολδαβίας. Συγκεκριμένα η Καθημερινή αποκάλυψε ότι ο Κ. Τσουκαλίδης, ανώτατο στέλεχος της Ιντρακόμ, στενός συνεργάτης του Κόκκαλη, και πρόξενος της Μολδαβίας στην Ελλάδα (!), ανέλαβε να διαπραγματευτεί για λογαριασμό του ελληνικού ΟΤΕ την εξαγορά του 40% των μετοχών του Τηλεπικοινωνιακού Οργανισμού Μολδαβίας (Moldtelecom), ανεβάζοντας αυθαίρετα το ύψος της προσφοράς. Την εξαγορά αυτή θέλει ο Κόκκαλης, για να αναλάβει μέσω των αναθέσεων του ΟΤΕ και τις προμήθειες του ΟΤΕ Μολδαβίας, καθώς και για να προωθηθεί η σύσφιγξη των σχέσεων με το ρώσικο μπλοκ. Η ασυδοσία αυτή του Κόκκαλη εξασφαλίζεται από το νέο διευθύνοντα σύμβουλο του ΟΤΕ Χρυσολούρη, ο οποίος βούλιαξε την COSMOTE για να μη χτυπήσει την PANAΦON. Είχαμε γράψει από την αρχή για τον Χρυσολούρη ότι ανήκει στο ρωσόφιλο μπλοκ.

Από τον μέχρι τώρα απολογισμό των πεπραγμένων Κόκκαλη, φαίνεται ότι ένας σημαντικός αριθμός υπουργών έχει δεθεί στενά με τον Κόκκαλη και υπηρετεί δουλικά τα συμφέροντα του.

Σε ό,τι αφορά τώρα το έργο που προσφέρει ο Κόκκαλης στο Δημόσιο, αυτό αποτιμάται σε σημαντική καθυστέρηση του εκσυγχρονισμού των υπηρεσιών και σε απάτες κλίμακας. **Για παράδειγμα, η Καθημερινή αποκαλύπτει στοιχεία σύμ-**

φωνα με τα οποία η Ιντρακόμ και η Ζίμενς έχουν αναλάβει με τις προγραμματικές συμφωνίες παραγγελίες συστημάτων και ψηφιακού υλικού, τα οποία δεν παράγουν στην Ελλάδα, αλλά τώρα ψάχνουν οίκους του εξωτερικού προκειμένου να συμβληθούν, να εισάγουν τα συστήματα και απλώς να τα βαφτίσουν ελληνικά. Ο κύριος λόγος για τον οποίο προωθήθηκαν οι προγραμματικές συμφωνίες (δηλ. οι απευθείας αναθέσεις) ήταν να υπάρξει εγχώρια προστιθέμενη αξία και ενίσχυση της ελληνικής βιομηχανίας. Να πως οι "ρώσοι" κάνουν το σαμποτάζ μέσω Κόκκαλη.

Στο σύστημα μηχανογράφησης των Εφοριών ΤΑΧΙΣ σημειώνεται σημαντική καθυστέρηση με κίνδυνο ο εξοπλισμός τους να καταστεί παρωχημένος, ενώ αναρίθμητα είναι τα λάθη που έγιναν από την Intrasoft κατά την επεξεργασία του Ε9 για την επιβολή του Φόρου Μεγάλης Περιουσίας, όπως καταγγέλλει ο Σύλλογος Εργαζομένων του ΚΕΠΥΟ. Παρ' όλ' αυτά το υπουργείο Οικονομικών ετοιμάζεται να αναθέσει και την επεξεργασία του εντύπου Ε3 ξανά στον Κόκκαλη. Σοβαρές παρατυπίες διαπίστωσε το Νομικό Συμβούλιο του κράτους και στην παράδοση του έργου μηχανογράφησης του υπουργείου Υγείας. Ο κατάλογος των σκανδάλων Κόκκαλη θα μπορούσε να συνεχιστεί, τα παραδείγματα που αναφέρουμε αρκούν για να κατανοηθεί το μέγεθος του συνολικού σκανδάλου.

Το κράτος του Κόκκαλη αμφισβητήθηκε με την επέμβαση του εισαγγελέα Πρωτοδικών Κολιοκόστα σε αυτό το τεράστιο σκάνδαλο ο οποίος διόρισε τέσσερις εισαγγελείς ανακριτές για να ερευνήσουν τις καταγγελίες. Κατ' αρχήν αυτή η κίνηση φαίνεται θετική, όμως διατηρούμε τις επιφυλάξεις μας για τη σκοπιμότητα της.

ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΤΟΥ ΚΟΚΚΑΛΗ ΣΤΗΡΙΖΕΤΑΙ ΣΤΗΝ ΚΑΛΥΨΗ ΤΟΥ ΣΟΣΙΑΛΦΑΣΙΣΤΙΚΟΥ ΜΕΤΩΠΟΥ

Ο Κόκκαλης με θρασύτητα δηλώνει στη γενική συνέλευση των μετόχων της Ιντρακόμ, ότι "όσο θα μας χτυπάνε τόσο θα δυναμώνουμε".

Στη συνεδρίαση Οικονομικών Υποθέσεων της Βουλής ο Κόκκαλης συμπεριφέρθηκε σαν αφεντικό καλώντας προκλητι-

κά τους βουλευτές να τον ευχαριστήσουν γιατί το ΕΥΣΤΟ απέδωσε περισσότερα έσοδα για το Δημόσιο από όσα πρόβλεπε η σύμβαση, χωρίς αυτό να αναιρεί το γεγονός ότι ο ίδιος έκλεψε χρήματα από το κράτος. Όλοι οι βουλευτές εκτός από τον Κεφαλογιάννη φέρθηκαν ευγενικά στον Κόκκαλη, καταλήγο-

του. Αυτός δεν μπήκε ούτε καν στον κόπο να δηλώσει ότι πρόκειται για "προσωπική άποψη" του Καρατζαφέρη.

Ο Καραμανλής έχει εγκαταλείψει μόνους τους Κεφαλογιάννη και Καμμένο να καταγγέλλουν τον Κόκκαλη ακολουθούμενοι από τους βουλευτές Νικολόπουλο και Αλογοσκού-

φασίστας). Στο ίδιο μήκος κύματος κινείται τελευταία και ο Έμπερτ, που προσπαθεί να κάνει ηγετική εμφάνιση στη ΝΔ. Είναι χαρακτηριστικό ότι η ΝΔ δεν έβγαλε καμία ανακοίνωση για την ψηφιακή, ενώ όπως όλο το σοσιαλφασιστικό μπλοκ, μιλάει για διαπλεκόμενα και διαφάνεια.

Το ψευτοΚΚΕ και ο ΣΥΝ δημαγωγούν χρησιμοποιώντας τη θεωρία των διαπλεκόμενων γενικά. Μιλάνε για πόλεμο εκδοτών που επιτίθενται στον Κόκκαλη γιατί προσπαθούν να πάρουν κομμάτι από την πίτα της οικονομικής και πολιτικής εξουσίας. Σύμφωνα με τη θεωρία τους όλοι είναι βρώμικοι. Καταγγέλλουν ευθέως τον Τεγόπουλο, αλλά όχι τον Κόκκαλη. Αντί επιλόγου θα παραθέσουμε τη θέση του Ριζοσπάστη για τον Κόκκαλη, το 1996. Σε άρθρο του, το μέλος της ΚΕ, Ν. Μπατιστάτος (6/4/1996), είχε χαρακτηρίσει τον Κόκκαλη, "νέα μικρή ιδιωτική επιχείρηση" στην οποία δεν επιτρέπεται "η αυτοδύναμη ανάπτυξη", λόγω της κυριαρχίας των διεθνώς μεγάλων μονοπωλιακών συγκροτημάτων και θεωρεί ότι οι επιχειρήσεις Κόκκαλη εντάσσονται "σε μια προσπάθεια που γίνεται στη χώρα μας για την ανάπτυξη της παραγωγής και ειδικότερα των νέων τεχνολογικών εφαρμογών, έστω κι αν δεν είναι ολοκληρωμένη στο βαθμό που μπορεί κάτω από μια άλλη πολιτική".

Ιντρακόμ και Στάζι

Η Ιντρακόμ του Σ. Κόκκαλη ήταν μία από τις εταιρείες που κρίθηκε ύποπτη για παροχή υψηλής Τεχνολογίας από τη Δύση στην Α. Γερμανία και τη Ρωσία, ενεργώντας στην υπηρεσία της Στάζι και της ΚΓΒ. Την υπόθεση αυτή διερεύνησε η επιτροπή του Κοινοβουλίου της Γερμανίας, η Εισαγγελία αλλά και μία εθνική επιτροπή της Καγκελαρίας.

Η κοινοβουλευτική επιτροπή της Γερμανίας αποφάνθηκε τελικά ύστερα από έρευνα 4 χρόνων ότι "δεν υπάρχουν επαρκή στοιχεία που να στηρίζουν την κατηγορία ότι η Ιντρακόμ του Σκωκράτη Κόκκαλη δημιουργήθηκε από χρήματα της πρώην Ανατολικής Γερμανίας". Οι βουλευτές καταγγέλλουν ότι ένας μεγάλος αριθμός των αρχείων της Στάζι που αφορούσαν αυτή, αλλά και άλλες υποθέσεις, καταστράφηκαν ή βρισκόνται στα χέρια άλλων μυστικών υπηρεσιών. Οι βουλευτές επίσης καταγγέλλουν την επιτροπή της Καγκελαρίας. Για το ρόλο αυτής της επιτροπής ο πρόεδρος της γερμανικής κοινοβουλευτικής επιτροπής, Φόλκερ Νόιμαν, δήλωσε: "Η γερμανική κυβέρνηση δεν συνεργάστηκε μαζί μας, αλλά συνεργαστήκαμε με την επιτροπή της για τη χαμένη κομματική περιουσία της ανατολικής Γερμανίας. Αυτή η επιτροπή δεν έκανε τίποτα άλλο από το να μας καθυστερεί. Έπαιξαν μεγάλο παιχνίδι σε βάρος μας. Εμείς πάντως δεν μπορέσαμε να αποδείξουμε ότι τα χρήματα με τα οποία ο Κόκκαλης ίδρυσε την Ιντρακόμ προέρχονταν από την Ανατολική Γερμανία" (Ελευθεροτυπία, 10/6).

Με αυτό τον τρόπο οι νεοναζιστές προστάτες του Κόκκαλη που πήραν θέσεις στον κρατικό μηχανισμό μετά την ένωση των δύο Γερμανιών, και πιο πολύ η υφεσιακή απέναντι στη Ρωσία πολιτική του Κολ, εμπόδισαν την αποκάλυψή του.

ντας σε ερωτήσεις για τις μεταγραφές του Ολυμπιακού! Οι δε βουλευτές του ΠΑΣΟΚ δεν έκαναν καμία ερώτηση.

Ο Κοσκωτάς ωχριά μπροστά στον Κόκκαλη. Κι όμως ο "λίγος" Κοσκωτάς οδήγησε στην πραξικοπηματική "κάθαρση" του 1989. Είχαμε τότε ειδικά δικαστήρια και εξόντωση των αυτοδυναμικών, κατ' εφαρμογή του σχεδίου του πράκτορα Α. Παπανδρέου.

Σήμερα ο Κόκκαλης απολαμβάνει πλήρη ασυδοσία και ασυλία. Και αυτό γιατί το ίδιο μέτωπο που έκανε την "κάθαρση του 1989", Α. Παπανδρέου, ψευτοΚΚΕ, ΣΥΝ, καλύπτει σήμερα τον Κόκκαλη. Σήμερα κινδυνεύει όποιος κατηγορεί τον Κόκκαλη. Ο Κακουνάκης μέσα από τον FLASH, αναλαμβάνοντας το ρόλο της υπεράσπισης κατηγορήσε τον Τεγόπουλο ως ναρκομανή. Ο ναζιστής Καρατζαφέρης έφερε το θέμα στη Βουλή καταγγέλοντας ότι γίνεται λόγος για ένα "ναρκομανή εκδότη" που "ποδηγετεί την πολιτική εξουσία". Ο Καραμανλής κλήθηκε από την Ελευθεροτυπία να τοποθετηθεί για τις δηλώσεις του βουλευτή

φη (μήπως τον Καμμένο τον σπρώχνει στο αντι-Κόκκαλη μέτωπο ο Καραμανλής, για να κάνει αντιπαθητικό αυτό το μέτωπο αφού ο Κόκκαλης είναι

Η ΚΓΒ στο Χάρβαντ χάρις στον Κόκκαλη

Ένα από τα τελευταία κατορθώματα του Σ. Κόκκαλη ήταν η χρηματοδότηση πιλοτικού προγράμματος ακαδημαϊκής έρευνας στο αμερικάνικο πανεπιστήμιο Χάρβαντ. Στόχος του προγράμματος είναι η "προώθηση και η υποστήριξη των δημοκρατικών θεσμών στις χώρες της Ν.Α. Ευρώπης". Το πρόγραμμα αυτό θα δώσει την ευκαιρία στον Κόκκαλη να χωθεί στην εξωτερική πολιτική και να δέσει ακόμα περισσότερο την Ελλάδα στο άρμα της ρώσικης πολεμικής μηχανής.

Πρόσφατα δόθηκαν οι πρώτες τέσσερις υποτροφίες της έδρας "Σ. Κόκκαλης" στο Χάρβαντ για το ακαδημαϊκό έτος 1998, -99. Οι τέσσερις υπότροφοι επιλέχθηκαν από 50 υποψήφιους από χώρες της Κεντρικής και Νοτιοανατολικής Ευρώπης. Πρόκειται για τους:

- Μαρία Καψή (ειδική σύμβουλος για θέματα Ε.Ε.)
- Georgi Kadiev (δημοσιογράφος-ανταποκριτής στη Σόφια)
- Sebestyen Gorka (Τμήμα Στρατηγικών Μελετών της συγγραφικής κυβέρνησης, ειδικός σε θέματα ΝΑΤΟ)
- Marian Stas (μαθηματικός, επιστήμων Πληροφορικής και ταγματάρχης του ρουμανικού στρατού στο Τμήμα Ανθρώπινου Δυναμικού).

Να λοιπόν πως χρησιμοποιεί τα χρήματα που ληστεύει από το ελληνικό Δημόσιο ο Κόκκαλης. Για να εκπαιδεύει επίλεκτους σοσιαλφασίστες.

Οι τραμπουκισμοί στο λαό στις 12 Ιούνη

συνέχεια από τη σελ. 3

λά και για την τρέχουσα συχνά κτηνώδη δράση της στα κρατητήρια της Ασφάλειας. Όμως η αστυνομία στα εξεταστικά κέντρα βρέθηκε αποκλειστικά για να καλύπτει τους υποψήφιους. Αν η σοσιαλφασιστική προπαγάνδα είχε ίχνος συνέπειας και δεν ήταν προπαγάνδα απατεώνων, θα έπρεπε να ρίξει τα κύρια πυρά της στους υποψήφιους και να κατηγορήσει την αστυνομία ότι τους καλύπτει. Αλλά οι σοσιαλφασίστες ήξεραν ότι μια τέτοια γραμμή θα καταδικαζόταν από το λαό που δεν είχε τίποτα ενάντια στους υποψήφιους. Γι' αυτό έκαναν την ατιμία να ασκούν βία στους υποψήφιους και ταυτόχρονα να κρύβουν αυτή τη βία από το λαό, λέγοντας ότι ήθελαν μόνο να "πείσουν" με επιχειρήματα τους συναδέλφους. Όταν όμως αυτή τη βία δεν μπορούσαν να την κρύψουν από τις κάμερες ακόμα κι η ξεδιάντροπα ισχυρίζονταν ότι εκείνοι που την ασκούσαν ήταν προβοκάτορες. Το ίδιο έκαναν και με κάθε τους βίαιη πράξη που δεν ήταν αρεστή στο λαό. Την απέδιδαν όπως πάντα στους προβοκάτορες. Στους "γνωστούς - άγνωστους" που δεν είναι άλλοι από τους άριστα γνωστούς σε αυτούς, σπασματικές αναρχικούς και αναρχοφασίστες. Οι προβοκάτορες αυτοί είναι χρήσιμοι για να φτιάχνουν το κλίμα της φωτιάς για να τρομοκρατούν τους υποψήφιους ή γενικότερα να φτιάχνουν την ατμόσφαιρα της πολιτικής κρίσης, αλλά είναι άχρηστοι όταν πρόκειται να αποκαλυφθούν σαν "συναγωνιστές τους".

Όλοι αυτοί που ακολουθούν το σοσιαλφασισμό θέλοντας ταυτόχρονα να νιώθουν δημοκράτες, ξέρουν καλά ότι τα ΚΝΑΤ μαζί και η εξωκοινοβουλευτική ουρά τους είναι σε θέση σε χρόνο μηδέν σε κάθε διαδήλωση να συλλαμβάνουν, να καταγγέλλουν στο λαό, να ξεσκεπάσουν κάθε έναν που κατηγορούν σαν προβοκάτορα. Κι όμως ποτέ ως τώρα δεν το έχουν κάνει. Μόνο όταν κάποιες φράξιες του αναρχισμού και του αναρχοφασισμού στρέφονται ενάντια στους ίδιους μόνο τότε χτυπάνε αλύπητα.

Η μικροαστική ουρά του σοσιαλφασισμού τα ξέρει όλα αυτά, βλέπει όλες αυτές τις αντιφάσεις, όλη αυτή την αχρειότητα, όλη την υποκρισία και όμως δεν εξεγείρεται. Θέλει να μείνει στο βούρκο. Πηγαίνοντας με τους σοσιαλφασίστες στις 12 του Ιούνη όλοι αυτοί οι συμβιβασμένοι άνθρωποι απόδειξαν ότι είναι πια σε θέση να χτυπήσουν το λαό. Η 12 Ιούνη είναι το μεγάλο ορόσημο. Γιατί μέχρι τότε ο σοσιαλφασισμός έκλεινε π.χ. έναν εθνικό δρόμο και εμπόδιζε έμμεσα το λαό να επικοινωνήσει, και την κοινωνία να ανταλλάξει τα προϊόντα της, αλλά εδώ η βία στο λαό ήταν αφηρημένη. Το ίδιο όταν έκλεινε αυθαίρετα το διακόπτη της ΔΕΗ. Έμμεσα πάλι ήταν η επίθεση του σοσιαλφασισμού όταν εισέβαλε σε ένα υπουργείο στο όνομα της "α-

ντικρατικής πάλης του λαού" ή όταν σκότωνε έναν τραπέζιτη στο όνομα της "αντικαπιταλιστικής πάλης". Έμμεσα επίθεση στο λαό ήταν ως και προχθεσινή του απόπειρα εισβολής στη Βουλή γιατί στην ουσία ποδοπατούσε το μόνο δημοκρατισμό που γέυεται σήμερα ο λαός μας, τον αστικό δημοκρατισμό. Ως τότε οι ακόλουθοι του σοσιαλφασισμού είχαν μια δικαιολογία. Μπορούσαν να μην ξέρουν. Όμως στις 12 του Ιούνη οι ακόλουθοι του σοσιαλφασισμού, ακόλουθοι κάθε είδους διάβηκαν το Ρουβίκωνα: **ΑΣΚΗΣΑΝ ΑΠΕΥΘΕΙΑΣ ΒΙΑ - ΦΥΣΙΚΗ ΚΑΙ ΗΘΙΚΗ ΒΙΑ ΣΤΟΝ ΙΔΙΟ ΤΟ ΛΑΟ**. Τους μένει λίγος χρόνος ακόμα για να μην εξελιχθούν σε αληθινούς σοσιαλφασίστες, σε συνειδητά τάγματα εφόδου. Πολύ λίγος χρόνος γιατί οι πράκτορες του Κρεμλίνου πρόκειται να πολλαπλασιάσουν τις επιθέσεις τους.

Κάτω όμως από αυτές τις επιθέσεις η θέση των ακόλουθων του σοσιαλφασισμού θα γίνεται όλο και πιο δύσκολη. Ούτε η βία των ΜΑΤ θα μπορεί σε λίγο να τους σώσει, αντίθετα θα χαρακτηρίζονται όλο και περισσότερο σαν προβοκάτορες επειδή αυτοί φέρνουν τα ΜΑΤ στη θέση του υπερασπιστή της δημοκρατικής νομιμότητας και με αυτό τον τρόπο τα ωραιοποιούν, ενώ όλο και περισσότερο θα συγκρούονται με το δημοκρατικό στρατόπεδο. Ήδη στο πολιτικό επίπεδο, σε ΟΛΑ ανεξαιρέτα τα μέτωπα της τελευταίας διετίας έχουν συμπαραταχτεί με την πιο φασιστική πτέρυγα της ΝΔ, με τους σοβινιστές ακόμα και με τους ίδιους τους Χρυσ-

σαυγίτες, με την εκκλησία και τους κήρυκες του μεσαιωνικού αντιευρωπαϊσμού.

Αλλά μόνο και μόνο το να είναι κανείς σύμμαχος με το αδελφό κόμμα του αντισιμίου Ζιουγκάνοφ, σύμμαχος των υπερασπιστών όλων των φασιστικών δικτατοριών του "υπαρκτού" σοσιαλισμού, φίλος των υπερασπιστών των χασάπηδων της Τιεν Αν Μεν, είναι ότι πιο εξευτελιστικό και δεξιά υπάρχει.

Οι κομμουνιστές της ΟΑΚΚΕ θα δυναμώσουν την πάλη τους για να εμποδίσουν την επέλαση του σοσιαλφασισμού. Οι μεγάλες επαναστατικές και δημοκρατικές παραδόσεις αυτού του λαού θα δυσκολεύουν όλο και περισσότερο τους σοσιαλφασίστες και θα τους απομονώνουν. Ήδη όπου οι σύντροφοί μας έδωσαν μέσα στο λαό, μέσα στους κλάδους τους την πάλη ενάντια τους βγήκαν κερδισμένοι. Η έμπρακτη καταγγελία και του τελευταίου πραξικοπήματος στα σχολεία με τη συμμετοχή στις εξετάσεις του ΑΣΕΠ και την προπαγάνδιση υπέρ της συμμετοχής σε αυτό το διαγωνισμό βρήκε την πιο θερμή υποστήριξη μέσα στην πλατιά μάζα του λαού και πιο πολύ μέσα στους καθηγητές. Οι σφασίστες και οι ακόλουθοί τους φωνάζουν και παθαίνουν γιατί ακούνε μόνο τη φωνή τους στις απομονωμένες διαδηλώσεις τους και τους οργανωμένους τραμπουκισμούς τους. Βυθίζονται μέσα στην αυξανόμενη λαϊκή περιφρόνηση απέναντι στις ιδέες και κύρια απέναντι στις μεθόδους τους. Ο μόνος δρόμος που τους μένει είναι η βία και η προβοκάτσια. Ένας δρόμος δίχως επιστροφή.

Τραμπουκισμοί στην Εμπορική

Οι τραμπούκοι τα σπάσανε και στη Γ.Σ. της Εμπορικής. "Νόμος είναι το δίκιο του Περισσού". Αυτός είναι ο αντικαπιταλισμός της διεφθαρμένης γραφειοκρατίας. Και αυτή η αρρώστια μπαίνει στην υπηρεσία της Ρωσίας. Οι σοσιαλφασίστες επελαύνουν από παντού. Και οι "εργάτες", και οι "προβοκάτορες", και οι Χρυσουγίτες, όλα δικά τους.

Όσο δε σηκώνεται πολιτικός δημοκρατικός αέρας, αυτά τα αναερόβια τέρατα θα κυριαρχούν.

"Χρυσή Αυγή"

... και χτύπημα στη Θεσσαλονίκη

Λίγες μέρες πριν το δολοφονικό χτύπημα στον Κουσουρή, η ναζιστική συμμορία της "Χρυσής Αυγής" διοργάνωσε συγκέντρωση στη Θεσσαλονίκη στη μνήμη του Μέγα Αλέξανδρου. Το αποτέλεσμα ήταν ο ξυλοδαρμός δύο Θεσσαλονικιών στην παραλιακή Λεωφόρο Νίκης στη Θεσσαλονίκη. Λίγο μετά την επίθεση, ο ένας από τους δύο παθόντες, ο 30χρονος ιδιωτικός υπάλληλος Γεώργιος Παπαδάμου κατέθεσε μήνυση σε αστυνομικό τμήμα της Θεσσαλονίκης. Όπως αναφέρει στη μήνυση του, περίπου στις 8 το βράδυ, στις 13 Ιούνη, καθόταν μαζί με το φίλο του Γ. Παπαδόπουλο σε παραλιακό καφενείο, απ' όπου πέρασε πορεία 30-40 χιλιετικών της "Χρ. Αυγής". Την ώρα που η πορεία περνούσε μπροστά από το καφενείο κάποιος θαμώνας τους αποδοκίμασε. Τότε μια ομάδα ναζιστών από εκείνους που συγκροτούσαν την πορεία επιτέθηκαν εναντίον των δύο φίλων και τους χτύπησαν με ξύλινα κοντάρια που κρατούσαν. Ο Παπαδάμου σύμφωνα με ανακοίνωση της Αστυνομίας, έφερε ελαφρά τραύματα στο κεφάλι και στα χέρια του, ενώ ο Παπαδόπουλος μεταφέρθηκε με ασθενοφόρο στο νοσοκομείο "Άγιος Παύλος" όπου αφού του δόθηκαν οι πρώτες βοήθειες, στη συνέχεια αποχώρησε. (Η είδηση μεταδόθηκε από το Αθηναϊκό Πρακτορείο Ειδήσεων και δημοσιεύτηκε στην εφημερίδα *Αθηναϊκή*, 15/6).

ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ

Το βιβλίο "Ο Ελληνικός Αντιμακεδονικός Αγώνας" του Δ. Λιθοξόου

Κυκλοφορεί σε λίγες μέρες το βιβλίο του Δ. Λιθοξόου: ο "Ελληνικός Αντιμακεδονικός Αγώνας". Πρόκειται για ένα έργο μακρόχρονης μελέτης ενός συγγραφέα, ο οποίος στηριγμένος σε πρωτότυπα ντοκουμέντα, και διασταυρώνοντας έναν πλούτο από στοιχεία ιστορικά και στατιστικά, ξεδιπλώνει τα πρώτα χρόνια της εθνοεκκαθάρισης που πραγματοποιήσε ο ελληνικός σοβινισμός σε βάρος των εθνικά Μακεδόνων, και αποκαλύπτει τον τρόπο με τον οποίο εμπόδισε την εθνική απελευθέρωση του μακεδονικού λαού σε συνεργασία με το σε αποσύνθεση οθωμανικό κράτος.

Και μόνο ο τίτλος αυτού του βιβλίου, συγκρούεται μετωπικά με όλο τον ελληνικό σοβινισμό αλλά και τον ψευδοαριστερό φιλισταισμό που εδώ και χρόνια επιμένει να αρνείται την ύπαρξη και το δικαίωμα αυτοδιάθεσης του μακεδονικού έθνους.

Το κείμενο είναι γραμμένο με γλαφυρό και λογοτεχνικό ύφος, πράγμα σπάνιο για μια ιστοριογραφική μελέτη που έχει χαρακτηριστικά έργου αναφοράς. Πραγματικά ο ελληνικός σοβινισμός με τις πανεπιστημιακές του έδρες και τους ακαδημαϊκούς θώκους του, θα αισθανθεί εξαιρετικά ξεγυμνωμένος και ανήσυχος επειδή κάποιος έλληνας ιστορικός τόλμησε να κατεδαφίσει μια κεντρική εθνική αυταπάτη, και ταυτόχρονα να αποκαλύψει ένα καλά κρυμμένο σχεδόν για έναν αιώνα ιστορικό έγκλημα. Ασφαλώς ένας τέτοιος ιστορικός δε θα μπορούσε να βγει μέσα από το ίδιο καθεστωτικό συνάφι, αλλά μέσα από το γνήσιο δημοκρατικό και διεθνιστικό κίνημα, μέσα από τις θεωρητικές ανησυχίες, και προπαντός μέσα από την ασταμάτητη ανάγκη για αλήθεια και δημοκρατία του ίδιου του λαού.

Στην πραγματικότητα τούτο το βιβλίο αποτελεί εκδίκηση της αριστερής διάνοησης που δοκίμασε τους μεγαλύτερους διωγμούς, τα στρατοδικεία, το θάνατο και τέλος τη διάλυση και τη λήθη, για να υποστηρίξει τα δικά και το δημοκρατικό κίνημα των εθνικά Μακεδόνων στην Ελλάδα από το 1920 ως τα τέλη της δεκαετίας του '50.

Αποδείχνεται έτσι σήμερα ότι οι ίδιοι λόγοι που έκαναν το σοβινισμό να ξαναπροβάλει με ορμή μέσα από τα χιλιετικά συλλαλητήρια του '92 για το Μακεδονικό, γεννάνε σήμερα την πιο ριζική άρνηση του ελληνικού σοβινισμού στο σύνολο του και σε όλα τα επίπεδα. Ένα νέο διεθνιστικό επαναστατικό ρεύμα ξεπροβάλλει, μειωφηφικό αλλά έτοιμο να κατακτήσει ξανά, με κόπους και θυσίες, την καρδιά και το πνεύμα του λαού μας. Ταυτόχρονα, μια νέα ενότητα ξανασφυρηλατείται αργά αλλά σταθερά ανάμεσα στους νέους έλληνες διεθνιστές, και το νέο δημοκρατικό κίνημα των εθνικά Μακεδόνων στην Ελλάδα.

Είναι φυσικό λοιπόν που ο "ελληνικός αντιμακεδονικός αγώνας" δε βρήκε εκδότη ούτε ανάμεσα στους πιο προοδευτικούς από αυτούς. Έτσι η ΟΑΚΚΕ πήρε την πρωτοβουλία να εκδώσει το βιβλίο δημιουργώντας για αυτό έναν εκδοτικό μηχανισμό, τη "Μεγάλη Πορεία" που έτσι κι αλλιώς θα είναι χρήσιμος σε όλη αυτή την περίοδο όπου μια επίμονη εκδοτική δουλειά είναι απαραίτητη για να σκορπίσουν τα σκοτάδια του νέου μεσαίωνα.

Οι σύντροφοι και οι φίλοι θα πρέπει να μελετήσουν αυτό το βιβλίο και να το προτείνουν και στους γύρω τους.

Οι συζητήσεις που θα προκαλέσει, θα δώσουν ώθηση στο να μελετηθεί με ένα νέο πρίσμα, όχι μόνο η νεοελληνική, αλλά όλη η βαλκανική εξέλιξη, ιδιαίτερα η διαδικασία γέννησης των βαλκανικών κρατών. Από αυτή τη σκοπιά θα χρειαστεί να εμβαθύνουμε παραπέρα στον στρεβλό εξωτερικό τρόπο με τον οποίο η ευρωπαϊκή, δηλαδή η τότε παγκόσμια διπλωματία, και πιο πολύ η ρωσική, καθόρισαν τη διαδικασία γέννησης όλων των βαλκανικών εθνικών κρατών, ανάμεσα τους και του μακεδονικού.

Σε αυτό το επίπεδο, θα πρέπει να αναζητήσουμε την επιβίωση όλων αυτών των βαλκανικών σοβινισμών με τις αρπαχτικές εδαφικές βλέψεις, σε μια εποχή όπου το εθνικό κράτος έχει ιστορικά ολοκληρώσει την εδαφική του μορφή. Από αυτή την άποψη, ο "Ελληνικός Αντιμακεδονικός Αγώνας" έρχεται να αποτελέσει και μια πρόταση για το πως πρέπει να συμπεριφερθούν απέναντι στους δικούς τους εθνικισμούς, οι διεθνιστές όλων ανεξαιρέτα των βαλκανικών χωρών. Πάντως αν πρόκειται να ξεκινήσει ένα ρεύμα "εθνικής αυτοκριτικής" στα Βαλκάνια, αυτό πρέπει να ξεκινήσει από το χειρότερο τραμπούκο και πατριάρχη όλων των βαλκανικών σοβινισμών, τον ελληνικό. Εννοείται ότι αυτή η τάξη που οφείλει την αυτοκριτική, η αστική, δε θα την κάνει ποτέ. Όσο για τους διεθνιστές, όταν λένε "εθνική αυτοκριτική", εννοούν κριτική και καθαίρεση ακριβώς αυτής της αδιόρθωτης τάξης.

Αυτή τη διαδικασία ξεκινάει πρωτοπόρα, τουλάχιστον για αυτή την εποχή, ο "Ελληνικός Αντιμακεδονικός Αγώνας".

Οι φίλοι αναγνώστες σύντομα θα μπορούν να προμηθευτούν το βιβλίο, και από τα βιβλιοπωλεία, και από τα γραφεία μας.

